

میزبانه کارگاه جوشکاری

توانایی تشخیص کارگاه و انضباط شغلی

توانایی بکارگیری ضوابط ایمنی و بهداشت کار در محیط کار

توانایی شناخت روش های جوشکاری فولادهای رایج در صنایع

توانایی شناخت الکتریسیته (مقدماتی)

توانایی استفاده از الکتریسیته برای جوشکاری قوسی

توانایی شناخت دستگاه های جوشکاری قوسی

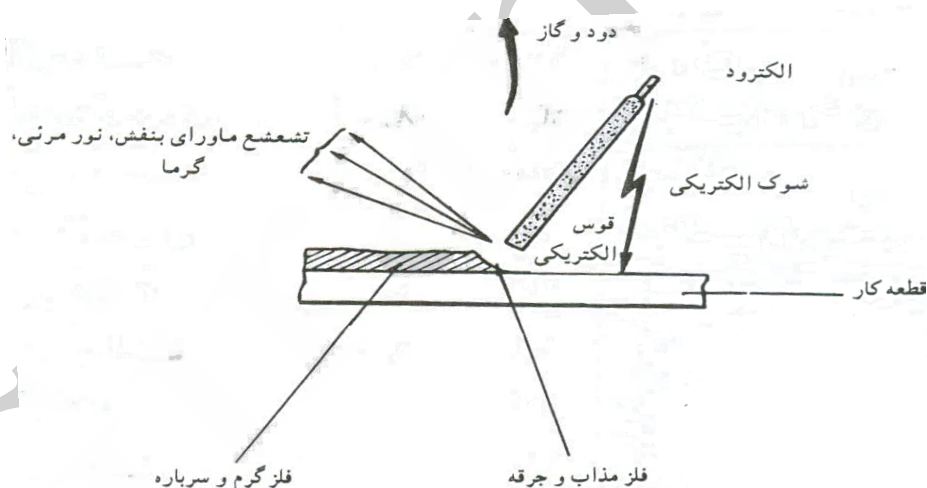
توانایی تنظیم دستگاه جوشکاری و کار تمرینی

بهار ۱۳۹۱

یدرضا تقوی

فصل اول: ایمنی

اول ایمنی بعد کار. این شعار را شاید در بسیاری از مراکز صنعتی و کارگاه‌های تولیدی دیده و یا شنیده باشید. کار بدون خطر یک امر تصادفی نیست. ایجاد آن نیاز به کسب تجربه و دانش دارد. هر کسی که کار می‌کند باید به گونه‌ای عمل کند که کار بدون خطر باشد. آسیب‌ها و خساراتی که در محیط‌های صنعتی کارگران و پرسنل را تهدید می‌کند معمولاً یا در اثر نبود آگاهی و عدم آشنایی نسبت به نکات ایمنی است و یا در اثر سهل‌انگاری و بی‌توجهی به رعایت نکات ایمنی. لذا رعایت نکات ایمنی در زمینه فردی و گروهی جهت جلوگیری از خسارات جانی، نقص عضو و اتفاقات جبران‌ناپذیر یک امر الزامی است. جوشکاری نیز مانند سایر مشاغل سنگین صنعتی، دارای خطرات بالقوه‌ای است. اهمیت یادگیری کار کردن بدون خطر به اندازه اهمیت مهارت در جوشکاری است.

شکل ۱۴ - ۱

به طور کلی حوادث و وقایع ناگواری که در حین جوشکاری یا برش کاری اتفاق می‌افتد دو دلیل عمده دارد:

۱. عدم آشنایی و دانش شخص به نکات ایمنی و بهداشتی
۲. سهل‌انگاری و بی‌توجهی به رعایت نکات ایمنی

خطرات در صنعت

خطرات در شش گروه طبقه بندی می‌شوند:

۱- بیولوژیکی

به دلیل اینکه خطرات بیولوژیکی به محیط کار مربوط نمی‌شوند معمولاً جوشکاران را تهدید نمی‌کنند.

۲- شیمیایی

در حین جوشکاری دود یا بخاراتی تولید می‌شود که مخلوطی از ترکیبات اکسیدهای فلزی، سیلیکات‌ها و فلئوریدها می‌باشد. دود هنگامی تولید می‌شود که یک فلز تا بالای نقطه ی جوش خود گرم شود و سپس بخارات آن به شکل ذرات خیلی ریز جامد تبدیل گردد. دودهای جوشکاری معمولاً حاوی اکسیدهای مواد جوشکاری شده و الکتروودهای مورد استفاده می‌باشد. در هنگام جوشکاری یا برش کاری فلزات گالوانیزه و یا رنگ شده، محل مورد جوشکاری یا برش کاری را تا حد امکان تمیز و از هواکش صحیح استفاده کنید. این مواد در اثر گرما تجزیه شده و به بخشی از بخار تبدیل می‌گردند. این بخارات سمی می‌باشند. جوشکاران اغلب با مواد زیر و در اطراف آنها کار میکنند:

- مایعات قابل اشتعال و قابل احتراق
- گازهای متراکم (تحت فشار)

۳- فاکتورهای انسانی

بسیاری از آسیب‌ها و جراحات جوشکاران در نتیجه کشیدگی، در رفتگی، و یا تغییر شکل عضلات آنها می‌باشد. جوشکاران اغلب مجبورند که:

- وسایل و مواد سنگین را بردارند یا حرکت دهند.
- به مدت طولانی در موقعیت نامناسب کار کنند.
- ابزار سنگین جوشکاری را به مدت طولانی در دست نگهدارند.
- حرکت‌های تکراری انجام دهند.

۴- فیزیکی

جوشکاران در معرض آسیب‌های زیر می‌باشند:

- سر و صدای زیاد
- سرما یا گرمای شدید

قوس و شعله جوشکاری باعث ایجاد و انتشار نورهای شدید مرئی و اشعه ماورای بنفش و مادون قرمز میشود. اشعه ی گاما یا ایکس نیز توسط دستگاه‌های تست و بازرسی و یا ماشین جوشکاری می‌تواند ایجاد شود.

۵- ایمنی

جوشکاران اغلب مجبورند که :

- در ارتفاعات کار کنند
- در فضاهای محصور کار کنند
- در اثر کار ممکن است دچار شوک الکتریکی یا برق گرفتگی شوند.

دیگر خطرات موجود عبارتند از:

- پرتاب ذرات که ممکن است وارد چشم یا پوست آنها شود.
- بریدگی و زخم حاصل از لبه های تیز فلزات.
- سوختگی در اثر تماس با سطوح داغ، شعله و جرقه.
- آتش سوزی در اثر جرقه، شعله یا فلزات داغ (این حالت ها زمانی رخ می دهد که مقدار اکسیژن در هوای محیط، زیاد می شود و بنابراین آتش سوزی راحت تر اتفاق می افتد؛ همچنین آتش سوزی ممکن در اثر نقص عملکرد وسایل باشد. دقت داشته باشید موادی که آغشته به روغن یا گریس باشند راحت تر می سوزند. آستین یا شلواری که تا خورده و یا بالازده باشد می تواند جرقه را جذب کند و خطر آتش سوزی را افزایش دهد.

۶- روانی

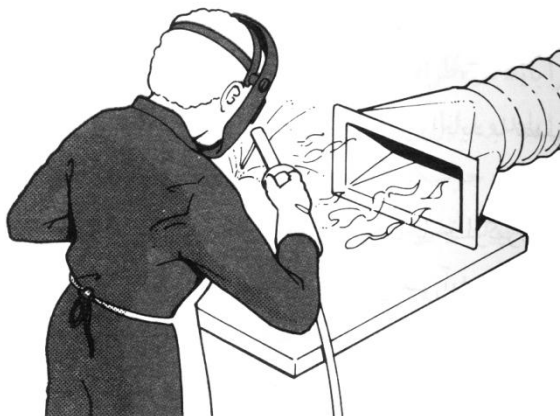
تقاضا برای کار و احتمال بیکاری نیز باعث بروز استرس میشود. بعلاوه برخی جوشکاران ممکن است مجبور باشند که در شیفت های بیشتر و یا ساعات طولانی تری در یک روز کار کنند که این امر بر روی سلامتی آنها اثر منفی دارد.

آسیب های جوشکاری در دراز مدت:

- عفونت ناحیه ی تنفسی در جوشکاران بیشتر از سایرین دیده شده است. به نظر می رسد که تحریکات شیمیایی حاصل از تماس با بخارات عامل بروز در این ناحیه می باشد.
- امراض و بیماری های ریوی که در اثر تنفس ذرات معدنی یا فلزی ایجاد میگردد.
- برخی سرطان ها (مثل کبد، بینی، سینوس ها، معده و شش) سازمان بین المللی سرطان بخارات جوشکاری را جزء عوامل سرطان زا قرار داده است.
- احتمال از دست دادن شنوایی
- تماس با اشعه ی ماوراء بنفش موجب بروز بیماری های مزمن و آسیب چشم ها و پوست می گردد.
- آسیب سیستم عصبی در اثر تماس با بخارات سرب، منگنز و آلومینیوم.
- بیماری های تنفسی ناشی از غلظت بالای دی اکسید کربن و میزان کم اکسیژن (خصوصاً در مناطق دارای تهویه ضعیف)
- مسمومیت مزمن، هنگامی که مواد خاصی در بخار باشد مثل روی یا کادمیوم، بی فنیل پلی کلرینه (ناشی از تجزیه روغن های ضد خوردگی) یا مواد حاصل از تجزیه رنگ ها.

اقدامات پیشگیرانه ای که می‌توان انجام داد:

- نصب سیستم تهویه موثر، هر جا امکان پذیر باشد.

- استفاده دائم از وسایل حفاظت فردی، جوشکاران باید از

کلاه جوشکاری با لنز های مناسب استفاده کنند. صفحات

فیلتر باید توانایی جذب اشعه ی ماوراء بنفش و مادون

قرمز را دارا باشند. صفحه فیلتر نباید توسط جرقه های

مذاب آسیب ببینند. این کار با قرار دادن یک

صفحه شیشه شفاف یا مواد مناسب دیگر در

طرفین فیلتر انجام می‌شود. "درجه تاریکی" شیشه

عینک به روش جوشکاری و شدت جریان بکار رفته

شده بستگی دارد. چشم بدون عینک نباید از فاصله ی

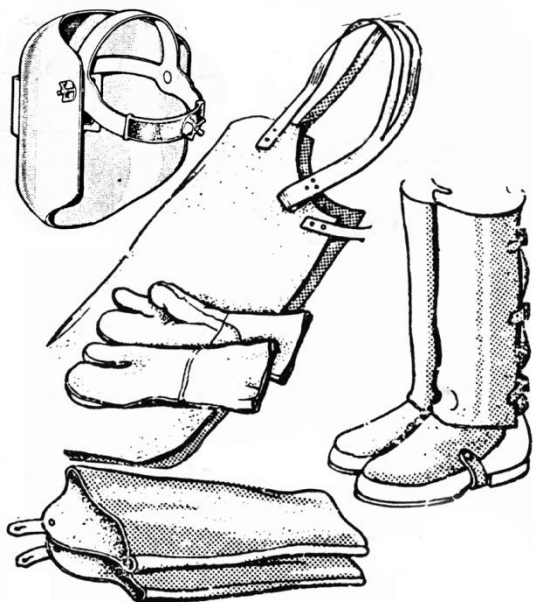
کمتر از ۱۵ متر به قوس الکتریکی نگاه کند. همچنین

جوشکار باید از گوشی استفاده کند. علاوه بر جلوگیری

از فرسودگی حس شنوایی و اعصاب می‌تواند گوش را از

ذرات جرقه و گرد و غبار محافظت نماید. پیش بند و دستکش های چرمی نسوز نیز به

حفاظت دست ها و لباس ها کمک می‌کند.

- لباس های پشمی نسبت به پنبه ای و نایلونی برای محافظت بدن در حین جوشکاری

ترجیح داده می‌شود (مقاوم در برابر آتش سوزی می‌باشد).

- اطمینان از این که مواد قابل احتراق و اشتعال دور از محل کار باشد.

- آموزش روشهای بالا رفتن ایمنی.

- اگر لازم است کاری در موقعیت نامناسب انجام گیرد (از لحاظ فاکتور های انسانی)

باید زمان استراحت کافی به جوشکار داده شود.

جوشکاری قوس الکتریکی با الکتروود دستی

- فضای کافی در زیر مسیر برش برای جاری شدن سرباره ی گداخته و مذاب به بیرون از شکاف برش وجود داشته باشد.

- جوشکاری و برش کاری در بشکه یا مخزن، نباید انجام شود مگر اینکه ابتداءً آنرا کاملاً از همه ی مواد ی که ممکن است مشتعل شده یا تولید بخارات یا گازهای مشتعل و منفجر شونده کند تمیز شود. از طرف دیگر باید تهویه در مخزن به اندازه ی کافی باشد و توجه داشت که هوای داخل مخزن در اثر بالا رفتن درجه حرارت منبسط شده و موجب ازدیاد فشار می شود که اگر این فشار به حد بالایی برسد می تواند ایجاد انفجار نماید. برای اطمینان بیشتر بهتر است حتی مخازنی که کاملاً تمیز شده اند هم از آب تا فاصله ی چند اینچی محل جوشکاری یا برش کاری پر شود.

- در هنگام زدن گل جوش مراقب باشید شلاکه های داغ به چشم شما اصابت نکنند که موجب سوختگی چشم و پوست بدن گردد در موقع پاک کردن گل جوش از عینک ایمنی استفاده کنید و همچنین سعی کنید جهت پرش تفاله به سمت خود یا دیگران نباشد.

- در هنگام بلند کردن اجسام وزن آن به طور مساوی بین دو دست توزیع شود و به جای کمر از پاها برای بلند کردن استفاده شود. اگر جسم آنقدر سنگین باشد که نتوانید با یک دست آن را بلند کنید، سعی نکنید آن را بدون کمک بر دارید.

- در عملیات جوشکاری و برش کاری هرگز نباید قطعه کار را بر روی کف بتنی قرار داد. چون حرارتی که به بتن می رسد می تواند آن را منفجر کرده و قطعات پراکنده شده با نیروی کافی احتمالاً موجب جراحاتی در جوشکار یا افراد اطرافش شود.

- باید همیشه وسایل خاموش کن حریق و کمک های اولیه بازرسی شده و در نزدیک ترین محل مناسب قرار داشته باشد.

- جهت جلوگیری از برق گرفتگی در هنگام تعویض الکتروود حتماً بایستی از دستکش استفاده شود. همچنین کلیه تجهیزات برقی منجمده دستگاه های جوش بایستی دارای اتصال به زمین باشند تا در صورت بروز عیب و تماس اتفاقی سیم برق با دستگاه، الکتریسیته براحتی به زمین منتقل شود. در شرایطی که هوا مرطوب باشد می توان با ایستادن بر روی تخته چوب خشک خطر برق گرفتگی را کاهش داد.

- بایستی از کفش های ایمنی که دارای صفحه فولادی مخصوص هستند همواره استفاده نمود.

کمک های اولیه

در صورت بروز هر نوع آسیب دیدگی، مگر آسیبهای بسیار جزئی؛ باید از درمانگاه و پزشک متخصص کمک گرفت، اما تا رسیدن پزشک یا آمبولانس، با کمکهای اولیه می توان به فرد آسیب دیده کمک کرد تا آسوده تر باشد. جهت آشنایی با کمکهای اولیه میتوان در دوره های آموزشی کوتاه شرکت نمود. در این قسمت به بیان مختصر مطالبی در این خصوص بسنده می شود.

۱- سوختگی:

۱- سوختگی در اثر جرقه، پاشیدن فلز مذاب یا تماس اتفاقی با فلز گداخته:

در صورت امکان محل سوختگی را حداقل به مدت ۱۰ دقیقه در آب سرد فرو ببرید تا درد تخفیف پیدا کند سپس محل سوختگی را با پارچه تنزیب خشک یا پارچه تمیز بپوشانید و باند پیچی کنید؛ لباس مصدوم را در نیاورید و از ترکاندن تاولها خودداری کنید. در صورتی که سوختگی شدید یا قطر سوختگی بیش از ۳ سانتیمتر است فوراً به پزشک مراجعه نمایید.

۲- سوختگی در اثر تابش قوس:

این نوع سوختگی هنگامی بوجود می آید که فرد از لباس های ایمنی مناسبی جهت جوشکاری استفاده ننماید که آثار آن شبیه سوختگی شدید آفتاب می باشد، که در این صورت با کمپرس آب سرد پوست را به ملایمت خنک کنید. اگر پوست ترک نخورده باشد روی آنرا با کرم آفتاب سوختگی بپوشانید و در صورتی که تعداد تاول ها، زیاد باشد بایستی به پزشک مراجعه نمود. جوشکاران بایستی توجه داشته باشند که خطرناکترین اشعه که باعث سوختگی می شود ماوراء بنفش است.

۳- برق زدگی چشم:

هنگامی که از شیشه مناسب استفاده نشود یا شیشه ماسک ترک خورده باشد قسمت قرنیه چشم در اثر نور ماورا بنفشی که قوس الکتریکی آنرا ایجاد می کند آسیب می بیند که عوارض آن معمولاً تا ۶ ساعت پس از قرار گرفتن در مقابل قوس پدیدار می شود و شامل درد شدید یا چشم های برق زده و احساس این که گویی چشم پر از ماسه است می باشد. چشم برق زده به نور حساس است و سرخ می شود و در مواردی آب ریزش پیدا می کند. در این مواقع چشم را بایستی با آب سرد شستشو داده و با پارچه تمیز بدون پرز آنرا بست. عواض مربوطه تا ۴۸ ساعت ممکن است طول بکشد. اما در صورت شدید بودن عواض بایستی به پزشک مراجعه شود.

۲- برق گرفتگی:

اگر جریان برق با ولتاژ بالا با بدن شخصی تماس پیدا کند، آسیب های جدی به او وارد می گردد که گاه سبب مرگ می شود. جریان برق بر ماهیچه های قلب اثر می گذارد و آنرا از کار می اندازد و سبب قطع تنفس

جوشکاری قوس الکتریکی با الکتروود دستی

می‌شود. در صورت بروز برق گرفتگی حتماً ابتدا جریان برق را قطع نمایید. (در صورتی که ولتاژ صرفاً پایین می‌باشد می‌توان فرد مصدوم را بوسیله ابزاری عایق همچون چوب خشک از جسم برق دار جدا نمود.) در صورتی که ضربان قلب و تنفس شخص برق گرفته قطع شده باشد سعی کنید با تنفس مصنوعی او را به هوش آورده و سریعاً به امداد گران اطلاع دهید.

۳- خونریزی:

مصدوم را بنشانید یا بخوابانید و اگر به شکستگی مشکوک نیستید عضوی را که خونریزی می‌کند، بالا بیاورید. محل خونریزی را با باند تمیز ببندید.

حفاظت چشم و صورت:

در کارگاه‌های جوشکاری برای ایجاد یک جوش با کیفیت در کنار عملیاتهای برش کاری و جوشکاری عملیاتهای دیگری همچون سنگ زنی، تمیزکاری سطح، عملیات حرارتی و .. انجام می‌شود که لازم است در طول انجام آنها از چشم و صورت به طور کامل محافظت شود. در حین عملیات سنگ زنی و تمیزکاری برای جلوگیری از ورود پلیسه و جرقه به چشم باید از عینکهای دارای محافظ جانبی و با شیشه روشن استفاده کرد. در حین عملیات برش کاری استفاده از عینکهای دارای محافظ جانبی با شیشه مات شماره ۴-۳ الزامی است. محافظت از چشم و صورت در حین جوشکاری بسیار ضروری به نظر می‌رسد چرا که سوختگی چشم در اثر اشعه ماوراء بنفش سلولهای شبکیه و سفیدی چشم را از بین می‌برد و گویی که جسم خارجی وارد چشم شده است. به طور کلی با چشم بدون عینک و محافظ نباید از فاصله کمتر از ۱۵ متر به قوس نگاه کرد. بهترین وسیله برای محافظت صورت و چشم در برابر قوس الکتریکی

ماسکهای محافظ هستند. دو نوع ماسک دستی و برای محافظت از چشم و صورت در جوشکاری کاربرد دارند. این ماسکها از قسمت‌های مختلفی تشکیل شده اند. بدنه اصلی این ماسکها پلاستیکی بوده و معمولاً تیره رنگ است و تمام صورت و قسمتی از گردن را کاملاً پوشانده و از آسیب دیدگی آنها جلوگیری می‌کند. قسمت شیشه ای آن هم برای محافظت از چشم بوده و از سه قسمت لنز روشن، لنز تیره و واشر تشکیل شده است. وظیفه اصلی محافظت چشم که همان جلوگیری از رسیدن نور شدید و اشعه ماوراء بنفش به چشم است به عهده لنز تیره است که براساس شدت جریان جوشکاری شماره تیرگی آن تغییر می‌کند. لنز روشن که می‌تواند از جنس شیشه شفاف نیز باشد وظیفه حفاظت

از شیشه تیره را در برابر جرقه های مذاب دارد. به طور کلی می‌توان گفت برای جوشکاری قوس الکتریک که در این کتاب مورد بحث است برای آمپرهای بین ۶۰ تا ۱۶۰ از شیشه فیلتر شماره ۹، آمپرهای بین ۱۶۰ تا ۲۵۰ شیشه فیلتر شماره ۱۰ و برای آمپرهای بیش از ۲۵۰ تا ۵۰۰، بایستی از شیشه فیلتر شماره ۱۱ استفاده نمود.

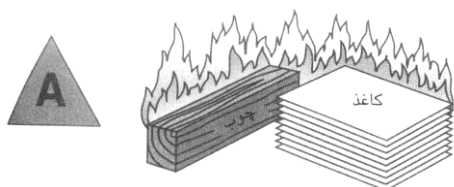

جوشکاری قوس الکتریکی با الکترو دستی

حفاظت در برابر آتش :

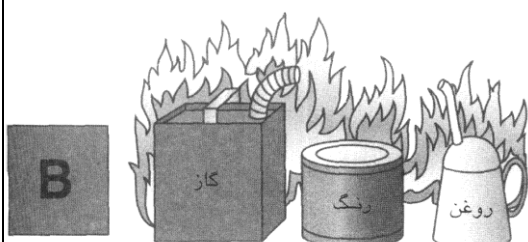
آتش خطر همیشگی جوشکار است. احتمال آتش سوزی را نمی توان از بین برد بلکه باید آنرا کاهش داد. موادی که خیلی زود آتش می گیرند، باید در فاصله ۲ متری یا بیشتر از محل جوشکاری باشند. در هنگام مهار آتش بایستی دقت داشت که برای هر نوع آتش سوزی از کپسول مخصوص استفاده نمود.

انواع کپسول های آتش نشانی:

۱. کپسول های آتش نشانی نوع A:

این نوع کپسول جهت مهار آتش مواد سوختنی همچون کاغذ، چوب و پارچه به کار می رود. علامت آن مثلث سبز رنگ با حرف A در مرکز است. مواد مصرفی در این کپسول ها آب و گاز می باشد.

۲. کپسول های آتش نشانی نوع B:

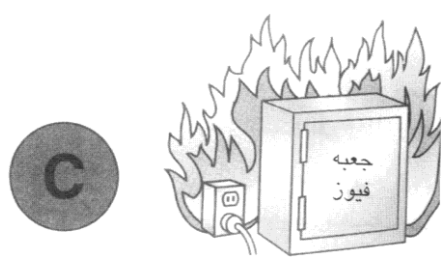
این نوع کپسول جهت مهار آتش مواد سوختنی همچون روغن، گاز و تینر به کار می رود. علامت آن مربع قرمز رنگ با حرف B در مرکز است. مواد مصرفی در این کپسول ها پودر خشک و گاز CO_2 می باشد.

۳. کپسول های آتش نشانی نوع C:

این نوع کپسول جهت مهار آتش سوزی برق؛ مثلاً برای آتش سوزی موتور، جعبه فیوز و دستگاه جوشکاری به کار می رود. علامت آن دایره آبی رنگ با حرف C در مرکز است. مواد مصرفی در این کپسول ها گاز CO_2 می باشد.

۴. کپسول های آتش نشانی نوع D:

این نوع کپسول آتش نشانی فلزاتی مانند روی، منیزیم و تیتانیوم به ستاره زرد رنگ با حرف D در مرکز این کپسول ها فوم و گاز می باشد.

جهت آتش سوزی کار می رود. علامت آن است. مواد مصرفی در

نکات ایمنی در جوشکاری و برشکاری

- ۱- کلیه تجهیزات جوشکاری و برشکاری برقی باید به نحوی راه اندازی شوند که دارای یک کلید قطع برق باشند تا در موقع بحران و در اسرع وقت و به سهولت قابل دسترس باشند. همچنین تمام تجهیزات برقی موجود در کارگاه باید سیم اتصال به زمین را داشته باشند.
- ۲- اتصالات دستگاهها شامل کابلهای اتصال و کابلهای ورودی به دستگاه باید کاملاً سالم ، به دور از آسیبهایی محیطی و به درستی در جای خود محکم شود. استفاده از کابلهای خیلی بلند توصیه نمی شود. همچنین شدت جریان کاری باید با قطر کابل متناسب باشد.
- ۳- علاوه بر اینکه جوشکار باید با لباس و تجهیزات کامل (به خصوص ماسک محافظ) خود را از قوس ، شعله و عواقب آنها حفظ کند باید از این مطلب که شروع قوس و ادامه آن به افراد حاضر در کارگاه ضرری نمی رساند مطمئن شود. بهترین کار برای اطمینان از حفاظت همه جانبه استفاده از پرده های حفاظ و کابین های جوشکاری است.
- ۴- کابلهای جوشکاری و شیلنگهای برشکاری دور از رطوبت ، چربی ، گریس و جرقه نگه داشته شود و طول آنها حتی الامکان کوتاه در نظر گرفته شود.
- ۵- در حین برشکاری لازم است فضای زیر قطعه جهت خروج ذرات گداخته باز باشد همچنین قطعه برش خورده پس از برش باید به محلی که هیچ شیء وجود ندارد هدایت شود.
- ۶- تنها افرادی می توانند با ابزارآلات و تجهیزات درون کارگاه کار کنند که آموزشهای لازم را دیده باشند.
- ۷- تمام شیلنگهای برشکاری در حین عملیات باید از هر گونه ذرات مذاب دور نگه داشته شوند.
- ۸- تمام کپسولهای حاوی گاز را با ارابه های مخصوص حمل کنید و آنها را در پناههای مخصوص نگه دارید تا از حرارت یا جرقه یا شعله دور بماند.
- ۹- دریچه های سیلندر اکسیژن نباید با روغن و گریس آغشته شوند زیرا انفجار در پی دارد لذا در هنگام کار با کپسول اکسیژن هیچ گاه از دستکش و لباس چرب استفاده نکنید.
- ۱۰- سیلندرهایی که گاز یا اکسیژن را هیچگاه به صورت افقی قرار نداده و آنها را به کمک ابزار آلات محافظ در جای خود به صورت عمودی محکم کنید.
- ۱۱- پرتاب سرباره ها و جرقه های جوشکاری به اطراف خطر سوختگی و زخمی کردن (به خصوص برای چشم) را به دنبال دارد لذا نظم در محیط کار و رعایت دستورات حفاظت جانی و کاری و حفاظت از سوختگی اجباری است. دقت داشته باشید سرباره موجود روی جوش را همیشه به طرف مخالف خود بزنید.
- ۱۲- هر جوشکار باید مقررات ایمنی فردی و گروهی ، ایمنی محیط کار و ایمنی در برابر حوادث آتش سوزی را آموزش ببیند و هرگونه حادثه را در کارگاه بلافاصله گزارش دهد.

- ۱۳ - تمامی کارگاه‌های جوشکاری باید مجهز به دستگاه‌های اطفاء حریق باشند. این دستگاه‌ها باید به صورت سالانه بازدید شوند و تمام جوشکاران هم باید نحوه کار با آن‌ها را آموزش دیده باشند.
- ۱۴ - تمام کارگاه‌های جوشکاری باید به جعبه کمک‌های اولیه مجهز باشند و لوازم مورد نیاز برای درمان اولیه سوختگی، برق گرفتگی و ... در آن‌ها وجود داشته باشد.
- ۱۵ - هیچگاه بر روی سیمان و مکانهایی که مواد منفجره قرار دارد برش کاری نکنید و ظرفی که قبلاً حاوی مواد آتش‌زا بودند را ابتدا کاملاً تمیز نموده، سپس عملیات جوشکاری یا برش کاری را روی آن‌ها انجام دهید.
- ۱۶ - در تمام لحظات کار، محیط کارگاه و به خصوص کف آنرا کاملاً تمیز نگه دارید.
- ۱۷ - برای انتقال گاز استیلن هیچگاه از لوله‌های مسی استفاده نکنید چرا که ترکیب مس با استیلن یک ترکیب انفجاری است.

فصل دوم: الکتریسیته در جوشکاری

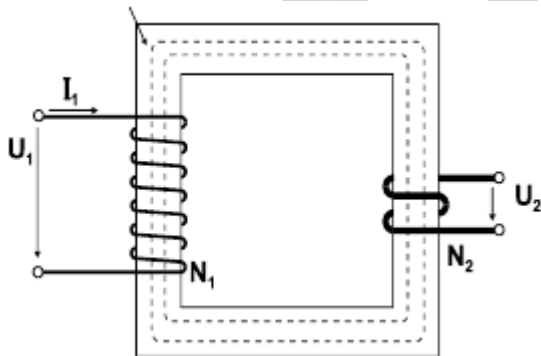
- شدت جریان (A)
- اختلاف پتانسیل الکتریکی (V)
- مقاومت الکتریکی (Ω)
- قانون اهم: $R = \frac{U}{I}$
- توان الکتریکی و حرارت تولید شده: $Q = RI^2t$
- تخلیه بار الکتریکی بین دو الکتروود را که در میان گاز یونیزه شده (پلازما) صورت می‌گیرد قوس الکتریکی می‌نامند.
- سه وظیفه مهم را قوس انجام می‌دهد، اول ایجاد حرارت برای ذوب فلز پایه و فلز پرکننده، دوم انتقال قطره مذاب از الکتروود به فلز پایه و سوم تمیز کنندگی سطح از هر گونه آلودگی. اگر برای برقراری قوس الکتریکی از جریان DC استفاده شود الکترون‌ها به صورت یکطرفه از قطب منفی به قطب مثبت حرکت می‌کنند. این امر باعث می‌شود تا ۲/۳ حرارت در نزدیکی قطب مثبت و ۱/۳ حرارت در نزدیکی قطب منفی باشد. اما اگر برای برقراری قوس از جریان AC استفاده شود بسته به فرکانس برق شهر که معمولاً ۵۰ HZ می‌باشد در یک ثانیه ۵۰ مرتبه جهت حرکت الکترون‌ها بین دو قطب تغییر می‌کند و لذا تقسیم حرارت بین قطب مثبت و منفی کاملاً مساوی است.

قطب مستقیم	قطب معکوس
الکترود منفی	الکترود مثبت
اتصال مثبت	اتصال منفی
DCSP	DCRP
DCEN	DCEP
نفوذ زیاد	نفوذ کم
سرعت جوشکاری کم	سرعت جوشکاری زیاد
مقدار جوش کم (نرخ رسوب کم)	مقدار جوش زیاد (نرخ رسوب زیاد)
۲/۳ حرارت در قطعه کار	۲/۳ حرارت در الکترود

- درجه حرارت قوس بین $4500 - 5500^{\circ}C$ می‌باشد.
- ولتاژ مدار باز و ولتاژ قوس: ولتاژ مدار باز ولتاژی است که در موقع کار کردن ماشین کاری وجود دارد بدون اینکه عمل جوشکاری انجام شود تغییرات این ولتاژ در حدود ۵۰ تا ۱۰۰ ولت است. بعد از برقراری قوس ولتاژ افت کرده به حدود ۱۸ تا ۳۸ ولت می‌رسد که به آن ولتاژ قوس یا ولتاژ کاری می‌گویند.

ترانسفورماتور چیست ؟

ترانسفورماتور وسیله ای برای کاهش یا افزایش همین ولتاژ می‌باشد که به دو صورت ترانسفورماتور کاهنده و ترانسفورماتور افزایشنده وجود دارد. ترانسفورماتورهای کاهنده وسایلی هستند که ولتاژ ورودی آن‌ها بیشتر از ولتاژ خروجی آن‌ها است در دستگاههای جوشکاری ترانسفورماتورها از نوع کاهنده ولتاژ و افزایشنده جریان می‌باشد. بدین منظور تعداد سیم پیچ های ثانویه ترانسفورماتور نسبت به سیم پیچ اولیه کمتر و ضخیمتر انتخاب می‌گردند

ترانسفورماتورها بر اساس جریان AC کار می‌کنند به عبارتی جریان ورودی و خروجی آن‌ها از نوع جریان AC است اما اگر نیاز باشد تا جریان خروجی به DC تبدیل شود لازم است تا یک

یکسوکننده به مجموعه ترانس اضافه شود. یکسوکننده یا رکتی فایر وسیله ای است که توانایی تبدیل جریان متناوب به جریان مستقیم را دارد. اولین نوع یکسوساز دیود است که از ورقهایی از جنس سلنیم ساخته می‌شود. در واقع دیود فقط در یک جهت شدت جریان را از خود عبور داده و در جهت مخالف نمی‌تواند جریان را جاری کند. یک روش یکسوسازی دیگر استفاده از چهار دیود به عنوان یک پل دیودی است. علاوه بر پل دیودی روش دیگر یکسوسازی

جوشکاری قوس الکتریکی با الکترو دستی

جریان استفاده از تریستور می‌باشد. تریستور همانند دیود است با این تفاوت که جریان خروجی در تریستورها قابل تنظیم بوده و می‌توان آنرا کم و زیاد کرد اما در پل دیودی مقدار جریان ورودی و خروجی یکسان است و نمی‌توان جریان خروجی را کم و زیاد کرد. در دستگاههای جوشکاری با خروجی جریان مستقیم قابل تنظیم از تریستور به عنوان یکسوساز استفاده می‌شود. مثال واضح آنچه گفته شد ترانسفورماتورهای رکتی فایردار جوشکاری است که ترانس موجود در آن از نوع کاهنده ولتاژ و افزایشده جریان می‌باشد. این ترانس ولتاژ برق ورودی را تا زیر ۱۰۰ ولت کاهش داده و جریان خروجی که از نوع AC است توسط رکتی فایر یکسو شده، به جریان DC تبدیل می‌شود. ترانسفورماتورها از سه قسمت اصلی هسته فولادی، سیم پیچ اولیه و سیم پیچ ثانویه تشکیل می‌شوند.

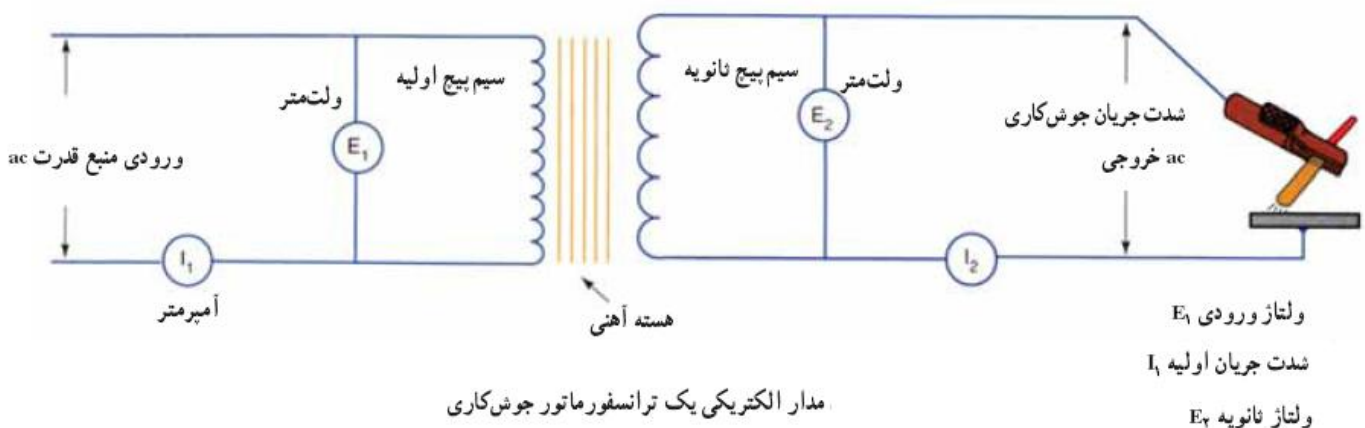
انواع منابع نیرو در جوشکاری با قوس الکتریکی

منبع نیرو در جوشکاری یا دستگاه جوشکاری تأمین کننده جریان الکتریکی مورد نیاز برای ایجاد قوس الکتریکی و انجام عملیات اتصال است. جریان خروجی این دستگاه می‌تواند از نوع AC، DC و یا هر دو نوع باشد. دستگاههای جوشکاری را می‌توان بر اساس روش تولید جریان و شکل تبدیل جریان به دو دسته کلی تقسیم کرد:

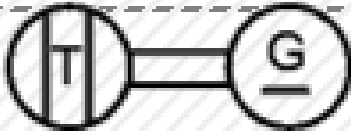
الف) مولدها

این دستگاهها جریان مورد نیاز برای جوشکاری را خود تأمین می‌کنند و معمولاً در جاهایی که دسترسی به برق شهر نیست مانند جوشکاری خطوط لوله انتقال گاز بین شهری و جوشکاری اسکلت ساختمان و ... کاربرد دارند. در مولدها یک موتور احتراقی که با سوخت فسیلی کار می‌کند یا یک موتور الکتریکی سه فاز محور ژنراتور را به حرکت در آورده و شدت جریان مورد نیاز عملیات جوشکاری را برآورده می‌کند. بسته به طراحی ژنراتور خروجی جریان آنها می‌تواند AC، DC و یا هر دو جریان باشد مولدها خود به دو دسته تقسیم می‌شوند:

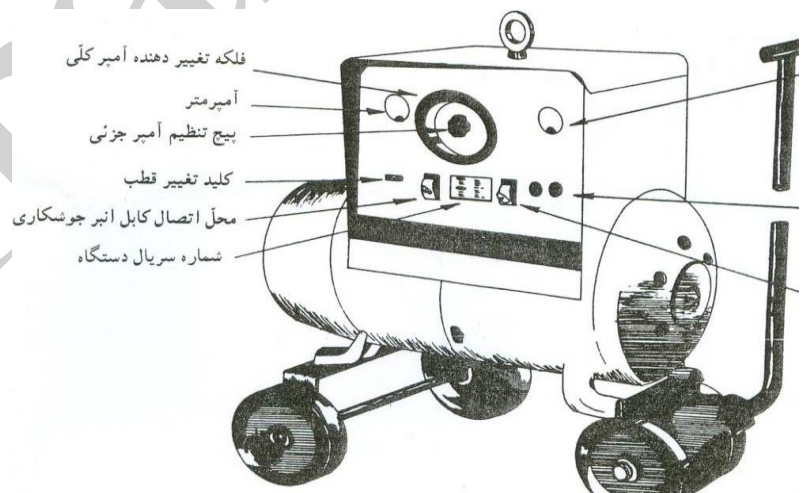
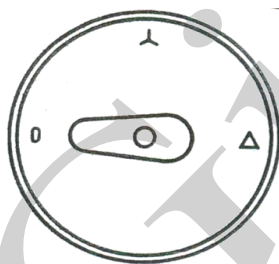
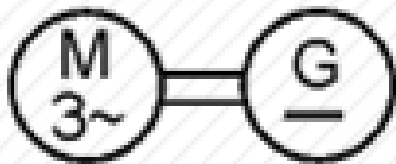
۱- موتور ژنراتور احتراقی (بنزینی یا گازوئیلی) که سوخت فسیلی را به جریان الکتریکی تبدیل می‌کنند و به دستگاه های جوشکاری سیار مشهور است. در مناطقی که دسترسی به برق وجود ندارد از موتور ژنراتور گازوئیلی و یا بنزینی استفاده می‌کنند. همان طور که گفته شد در این نوع دستگاه جوشکاری، احتراق سوخت فسیلی پیستونهای موجود در موتور احتراقی را به حرکت در آورده و با انتقال حرکت پیستون به محور ژنراتور جریان برق تولید می‌گردد. این دستگاه با نماد زیر نشان داده می‌شود:

جوشکاری قوسی الکتریکی با الکتروود دستی

۲- موتور ژنراتور الکتریکی یا دینام که توسط یک موتور الکتریکی سه فاز که با دینام کوپل شده و محور آن‌ها مشترک است، جریان الکتریکی تولید می‌کند. با چرخش محور توسط موتور الکتریکی سه فاز محور دینام نیز به چرخش درآمده و برق تولید می‌شود. اتصال الکتروموتور به برق شهر توسط یک کلید ستاره و مثلث صورت می‌گیرد که برای راه اندازی آن لازم است کلید را روی حالت ستاره قرار دهیم تا موتور به دور کامل برسد سپس کلید را روی حالت مثلث (Δ) قرار دهیم، در این حالت دستگاه آماده جوشکاری است. در حالتی که دستگاه روی حالت ستاره است جوشکاری با آن مجاز نیست. این مولدها به علت پروسا بودن، استهلاک زیاد، مصرف برق زیاد و نیز برخورداری از یک بازده پایین با آمدن دستگاه ترانسفورماتور رکتی فایردار عملاً از رده خارج شده است. این دستگاه با نماد زیر نشان داده می‌شود:

دینام جوشکاری به همراه نمایی از کلید روشن کردن آن

(ب) مبدلها

این دستگاهها تبدیل کننده بوده و جریان ورودی را به جریان مورد نیاز جوشکاری تبدیل می نمایند لذا به آن‌ها مبدل می گویند. سه نوع مهم این دستگاه ها شامل: ترانسفورماتورهای AC، ترانسفورماتورهای رکتی فایردار و اینورتورها می‌باشد. ترانسهای جوشکاری با ورودی و خروجی جریان AC را در مونتاژکاری، مقاصد خانگی در

جوشکاری قوس الکتریکی با الکتروود دستی

قالب دستگاه جوش پرتابل و مصارف صنعتی جوشکاری TIG و زیر پودری به کار می برند. در ترانسفورماتورهای رکتی فایردار جریان متناوب خروجی از سیم پیچ ثانویه وارد یکسوکننده شده و به جریان مستقیم تبدیل می شود. ترانسفورماتورهای رکتی فایردار دستگاه های بسیار مناسبی برای جوشکاری و به خصوص فرآیند قوس الکتریکی - الکتروود دستی هستند. اینورتورها دستگاههایی سبک و کم حجم هستند. در این دستگاه ها برق ورودی ابتدا یکسو شده و سپس در ترانزیستور به جریان با فرکانس بالا تبدیل می شود، در پایان هم جریان متناوب فرکانس بالا به جریان مستقیم تبدیل می گردد. با افزایش فرکانس برق ورودی ترانس ها، ابعاد ترانس کم شده و همین امر باعث سبکی وزن دستگاه های اینورتور شده است. به علت تنوع مبدلهای جوشکاری و شناسایی راحت آن ها علایمی را برای هر یک معرفی کرده اند که در زیر به آن می پردازیم.

۱ - ترانسفورماتور با خروجی جریان متناوب: (تعداد فاز آن سه فاز است) یا خط کجی در سمت چپ علامت مشخص می گردد)

۲ - ترانس رکتی فایردار (تعداد فاز آن سه فاز است) با خروجی جریان DC:

۳ - دستگاه اینورتور با خروجی جریان DC:

مفهومی که در ادامه باید به آن اشاره کرد اصطلاح سیکل کاری یا زمان کاری دستگاه های جوشکاری است. این سیکل یا زمان که معمولاً بر مبنای ده دقیقه در نظر گرفته می شود، به منظور جلوگیری از خرابی و سوختن سیم پیچ ها و تجهیزات دستگاه جوشکاری تعریف می شود و عبارت است از مدت زمانی که در یک آمپر مشخص می توان با دستگاه جوشکاری نمود بدون آنکه دستگاه آسیب ببیند. اصطلاح سیکل کاری را که با ED نشان می دهند از فرمول زیر بدست می آید.

$$\text{جوشکاری زمان} = \frac{\text{کار سیکل}}{\text{دستگاه بودن روشن کل زمان}} \times 100\%$$

جوشکاری قوس الکتریکی با الکتروود دستی

سیکل کاری در سه حالت ۳۰٪، ۶۰٪ و ۱۰۰٪ بر روی پلاک مشخصات روی دستگاه نصب می‌شود و مثلاً وقتی در شدت جریان ۳۰۰ آمپرسیکل کاری ۶۰٪ است یعنی در آمپر ۳۰۰ باید ۶ دقیقه جوشکاری و ۴ دقیقه دستگاه استراحت کند.

منابع قدرت

انواع منابع توان و ویژگی های آنها

فصل سوم: روشهای مختلف جوشکاری

۱- جوشکاری قوس الکتریکی - الکتروود دستی (Manual Melting Arc Welding:) (SMAW: Shielded Metal Arc Welding) (MMA)

این روش اولین بار در سال ۱۸۸۱ میلادی و با استفاده از الکتروودهای کربنی و پس از آن در سال ۱۸۸۵ میلادی با الکتروود فولادی انجام گرفت. در هر دو حالت قوس الکتریکی بین الکتروود کربنی یا فولادی و قطعه کار ایجاد می‌شد. به علت ناپایداری قوس الکتریکی و عدم کیفیت نهایی جوش حاصل از این روش، مواد و ایده‌های جدیدی این روش را تکمیل کرد. به طوری که الکتروودهای پوشش دار با ترکیب پوشش و مغزی متفاوت جایگزین الکتروودهای اولیه شد. وجود پوشش روی الکتروود به کیفیت نهایی جوش و حفاظت از منطقه جوش در برابر عناصر مضر هوا (اکسیژن) کمک می‌کرد. به طور کلی اصول اولیه این روش عبور جریان الکتریسیته از دو فلز هادی توسط یک دستگاه مولد یا مبدل برق است. هرگاه دو فلز هادی (الکتروود و قطعه کار) در یک فاصله معین نسبت به یکدیگر نگه داشته شوند با عبور جریان برق، قوس الکتریکی برقرار می‌شود که دارای انرژی و حرارت بسیار بالایی است. این انرژی و حرارت الکتروود و قطعه کار را ذوب کرده و باعث اتصال دو قطعه می‌شود. روش جوشکاری قوس الکتریکی - الکتروود دستی به علت مزایایی همچون سادگی انجام، ارزانی، قابلیت انعطاف پذیری در زمان استفاده کاربردهای فراوانی در صنعت دارد و به عنوان عمومی‌ترین روش جوشکاری شناخته می‌شود. اما در مقابل این مزایا دارای محدودیت‌هایی نیز می‌باشد که در زمان کاربرد باید مدنظر قرار گیرد:

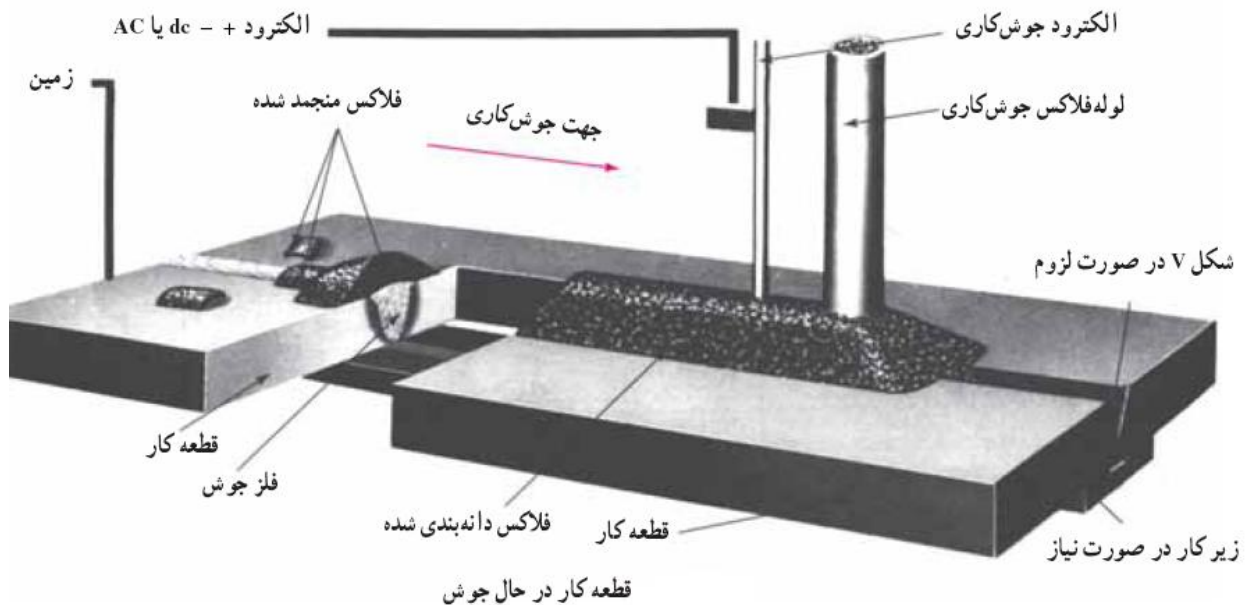
- ۱- کیفیت پایین جوش در مقایسه با دیگر روش‌ها
 - ۲- نرخ رسوب پایین و در نتیجه راندمان کم جوشکاری
 - ۳- وابستگی شدید به مهارت جوشکار
 - ۴- وجود سرباره بر روی جوش نهایی چرا که این سرباره خاصیت جذب رطوبت را دارد.
 - ۵- زمان بر بودن فرآیند
- در واقع روشی که شما در این کارگاه با آن جوشکاری نمودید از این نوع می‌باشد.

۲- روش جوشکاری زیر پودری (Submerged arc welding یا SAW)

جوشکاری زیر پودری یکی از فرآیندهای جوشکاری قوسی با نرخ رسوب بالا می‌باشد که در صنایع مختلف به ویژه برای جوشکاری مخازن تحت فشار، دیگ‌های بخار، مخازن ذخیره، لوله‌های قطور به صورت طولی و کشتی‌سازی

جوشکاری قوس الکتریکی با الکتروود دستی

کاربرد دارد. در این روش همانند روش قوس الکتریکی - الکتروود دستی حفاظت از جوش توسط مواد پوشش انجام می‌شود با این تفاوت که پوشش به شکل پودر یا **flux** و جدا از الکتروود بر روی مسیر جوشکاری ریخته می‌شود. این مواد همانند پوشش الکتروودها از مواد معدنی ساخته می‌شوند.

این روش برای جوشکاری ورق‌های ضخیم مناسب می‌باشد. با استفاده از جوشکاری زیر پودری می‌توان از ورق ۴/۵ میلی‌متر به بالا را جوشکاری نمود و هیچ محدودیتی برای جوشکاری ضخامت‌های بالا وجود ندارد. جوشکاری زیر پودری به صورت نیمه اتوماتیک و تمام اتوماتیک مورد استفاده قرار می‌گیرد.

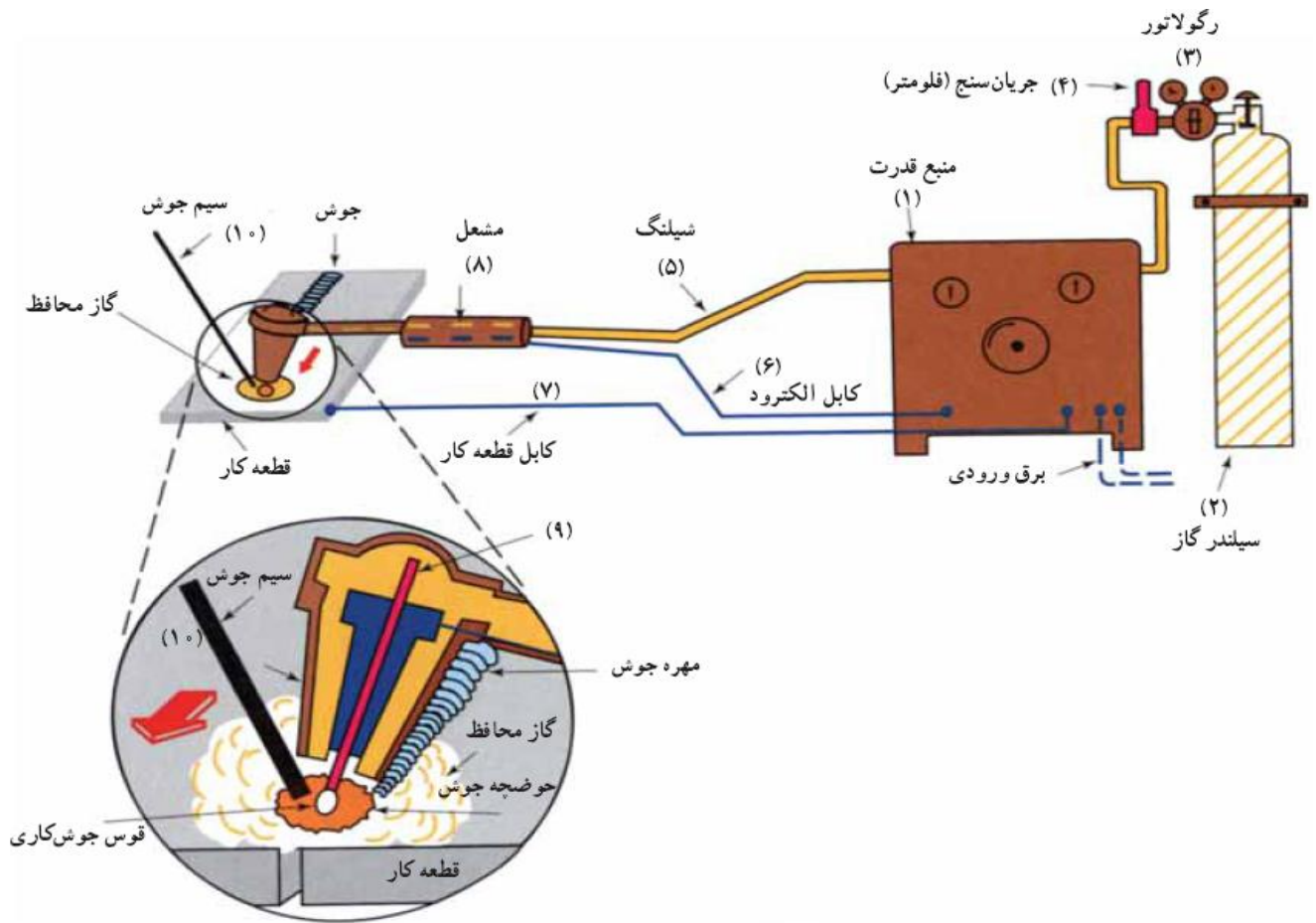
۳- روش جوشکاری قوس الکتریکی - گاز محافظ و الکتروود مصرف نشدنی

(GTAW: Gas Tungsten Arc Welding, TIG)

جوشکاری با الکتروود تنگستنی و گاز محافظ (GTAW) یک فرآیند جوشکاری ذوبی بوده که حرارت لازم برای اتصال از طریق قوس الکتریکی بین الکتروود تنگستنی (مصرف نشدنی) و سطح کار ایجاد می‌شود. این روش جوشکاری تمیزترین، دقیق‌ترین و قابل کنترل‌ترین روش جوشکاری دستی است و اغراق نیست اگر بگوییم با این روش حتی می‌توان تیغ ریش تراشی را به لنگر کشتی جوش داد. در تشریح دو روش قبلی عنوان شد که محافظت از جوش و حوضچه مذاب و همچنین تصفیه و کنترل سرد شدن جوش به عهده روپوش الکتروود یا فلاکس بود. برخلاف آن دو روش، در روش TIG محافظت از جوش توسط جریان گازهایی انجام می‌شود. این گازه‌ها معمولاً هلیوم، آرگون می‌باشد که با خروج از سر نازل به محل جوشکاری هدایت شده و هوا و ناخالصی‌های اطراف جوش را پس زده و به طور دائم محیط خنثی و تمیزی را حول حوضچه مذاب ایجاد می‌کند.

جوشکاری قوس الکتریکی با الکتروود دستی

تجهیزات مورد استفاده در این روش شامل منبع تغذیه از نوع جریان ثابت، کپسول گاز خنثی به همراه رگلاتور و متعلقات کامل آن، منبع تأمین آب یا هوا، سر مشعل جوشکاری یا تورچ جوشکاری و الکتروود می‌باشد.

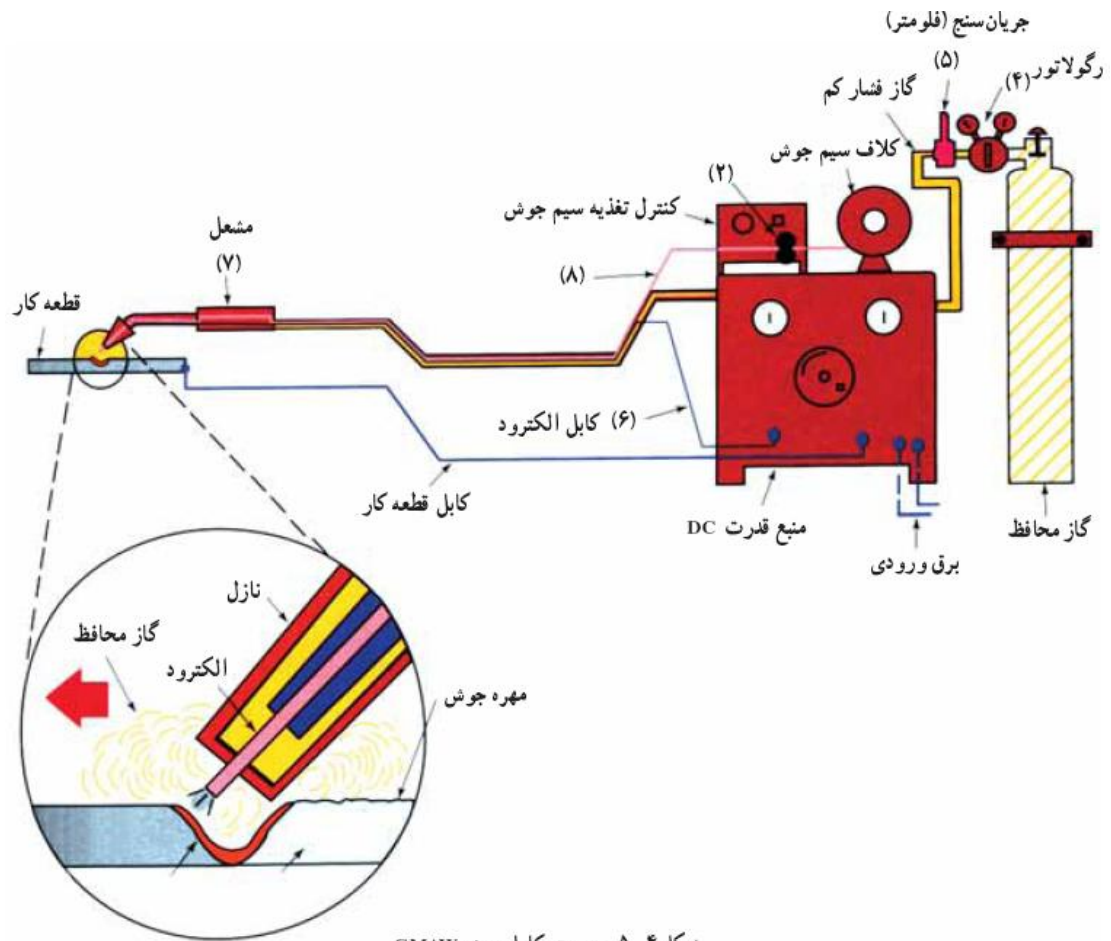

دستگاه جوشکاری TIG

۴ - روش جوشکاری قوس الکتریکی - گاز محافظ و الکتروود مصرف شبدنی

(MIG/MAG ، GMAW : Gas Metal Arc Welding)

اصول اولیه این روش همانند روش TIG است به این معنی که محافظت از حوضچه جوش توسط گاز خنثی آرگون، هلیوم و CO_2 انجام می‌شود. اما دارای یک تفاوت اصلی است و آن کاربرد الکتروود مصرفی به جای الکتروود تنگستن است. الکتروود مصرف شبدنی که معمولاً توسط قرقره های مخصوص به صورت مداوم تأمین می‌شود توسط غلتکهای پیشران جهت برقراری قوس الکتریکی به محل جوش هدایت می‌شود.

شکل ۴-۵- سیستم کامل جوش GMAW

۵- جوشکاری با گاز سوختنی یا جوشکاری اکسی - استیلن (Oxy Fuel welding یا OFW)

در چهار روش جوشکاری که تاکنون به آن‌ها اشاره شد، منبع تولید حرارت جریان الکتروسیسته یا به طور دقیق تر قوس الکتریکی بود اما در این روش از سوختن یا ترکیب شدن یک گاز سوختنی مانند استیلن با اکسیژن حرارتی تولید می‌شود که از آن برای ذوب دو لبه قطعه کار و اتصال آن‌ها استفاده می‌شود. محافظت از حوضچه مذاب در این روش با شعله می‌باشد. تجهیزات این روش هم شامل منبع اکسیژن، منبع گاز سوختنی، رگلاتور تقلیل فشار و تنظیم فشار، مشعل و شلنگهای هدایت گاز می‌باشد. در مشعل جوشکاری اکسی - استیلن محلی برای اختلاط گاز با اکسیژن وجود دارد که نسبت ترکیب گاز با اکسیژن را به وسیله آن می‌توان تنظیم کرد. این روش جهت جوشکاری ورقها و لوله های نازک فولادی و تعمیر کاری روی قطعات کارکرده کاربرد دارد.

۶- فرآیند جوشکاری قوسی توپودری (FCAW :Flux Core Arc Welding)

این فرآیند شباهت زیادی به فرآیند GMAW دارد با این تفاوت که در فرآیند FCAW از الکترو لوله ای و توپی که داخل آن از پودر پر شده است استفاده می‌شود. در این فرآیند دو نوع الکتروود کاربرد دارد، در نوع اول فلاکس

داخل الکتروود برای محافظت از جوش کافی است اما در نوع دوم علاوه بر فلاکس داخلی ، برای محافظت از جوش از گاز خنثی هم استفاده می کنند. این فرآیند اغلب جهت جوشکاری فلزات آهنی شامل فولادهای کربنی و فولادهای زنگ نزن به کار می رود. بعضی از الکتروودهای مخصوص فولاد زنگ نزن از یک تیوپ فولاد کربنی ساخته شده اند که عناصر آلیاژی مثل کروم و نیکل از طریق پودر داخلی الکتروود تأمین می شود.

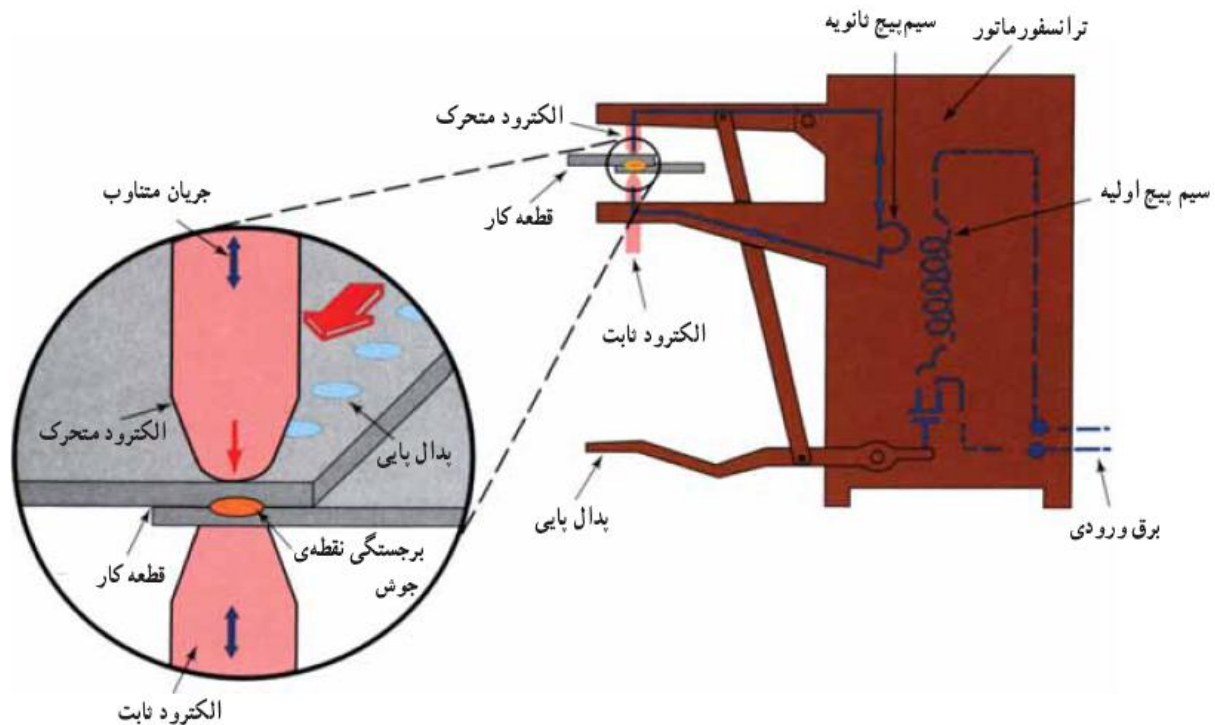
۷- روش جوشکاری مقاومتی - نقطه ای یا SRW

برخلاف روشهایی که تاکنون درباره آنها بحث شد و در آنها عامل حرارت باعث ذوب و اتصال دو قطعه به یکدیگر می شد در این روش علاوه بر عامل حرارت ، عامل فشار هم به اتصال کمک می کند. همانند چهار روش اول حرارت توسط جریان الکتریسیته تولید می شود. اساس این روش به شرح زیر است :

فلزات به دلیل مقاومت الکتریکی ذاتی خود در اثر عبور جریان الکتریکی گرم شده و حتی اگر جریانی قوی از آنها عبور کند به حالت ذوب می رسند. حال اگر دو فلز بر روی هم قرار گیرند مقاومت الکتریکی در محل اتصال آنها بیشتر خواهد شد. در این حالت اگر جریان الکتریکی از دو قطعه عبور داده شود ، حرارت ایجاد شده در محل اتصال قطعات را ذوب خواهد کرد. در جوشکاری مقاومتی - نقطه ای جریان الکتریکی از طریق دو الکتروود ساخته شده از آلیاژهای مس به دو قطعه منتقل می شود. ابتدا عبور جریان در محل اتصال دو قطعه را درست در زیر الکتروودهای مسی ذوب کرده و سپس با فشار وارده از طرف الکتروودها دو قطعه به یکدیگر متصل می شوند. در پایان جوشکاری در محل عملیات دایره سیاه رنگی بر روی قطعه می ماند که همان محل اتصال بوده و به آن دکمه می گویند.

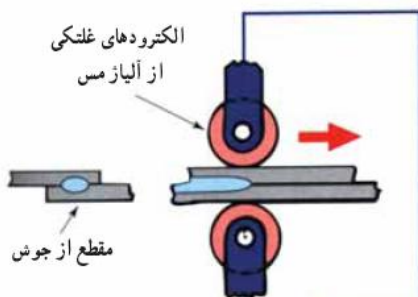
جوشکاری قوس الکتریکی با الکتروود دستی

به طور کلی فرآیند جوشکاری مقاومتی یکی از بهترین روشهای اتصال ورقهای نازک است که دارای سرعت تولید خوبی می باشد.

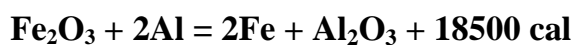
دستگاه جوش مقاومتی استفاده از سیستم مکانیکی

حالت خاصی از جوشکاری مقاومتی، جوشکاری مقاومتی نواری است. در این روش به جای الکتروود از غلطک استفاده می شود. به عبارت دیگر ورقهایی که با جوشکاری نقطه ای به هم متصل می شوند در ظاهر دارای دکمه هایی هم قطر و با فواصل یکسان هستند که این دکمه ها محل اتصال را نشان می دهند اما در جوشکاری نواری محل اتصال به شکل نوار مداوم، متصل و هم عرض دیده می شود که در طول محل اتصال ادامه دارد.

۸- روش جوشکاری ترمیت یا آلومینو ترمیت

همانند جوشکاری اکسی استیلن در این روش از یک منبع شیمیایی برای اتصال و ایجاد حرارت استفاده می شود. در این روش که بیشتر برای اتصال ریلهای آهن کاربرد دارد از ترکیب یا واکنش دو ماده استفاده می شود. واکنش این دو ماده حرارت زا بوده و اتصال را در پی دارد. واکنش این روش به شرح زیر است :

پودر اکسید آهن و آلومینیوم در یک بوته با هم ترکیب شده و واکنش بالا رخ می دهد. در اثر ایجاد حرارت آهن ذوب شده و درز اتصال را پر می کند. در این روش ماده Al_2O_3 یا آلومین نقش محافظ را دارد.

۹ - فرآیند جوشکاری نفوذی یا DW

در این روش دو قطعه با تمیزی سطح بسیار بالا در یک محیط خنثی یا خلا در تماس با هم قرار می‌گیرند و با اعمال دما و گذشت زمان در اثر نفوذ، دو قطعه به هم متصل می‌شوند. این روش در دو حالت بدون لایه واسطه (دمای عملیات $0/8 - 0/5$ دمای ذوب قطعه پایه) و با لایه واسطه (دمای عملیات $0/4 - 0/3$ دمای ذوب قطعه پایه) انجام می‌گیرد. این روش جوشی با کیفیت بسیار بالا ایجاد کرده و امکان اتصال قطعات غیر هم جنس را بوجود می‌آورد اما در مقابل، به علت به کارگیری محیط خنثی این روش گران قیمت بوده و معمولاً زمان آن هم حدود ۴۸ - ۲۴ ساعت می‌باشد.

۱۰ - فرآیند جوشکاری انفجاری یا EXW

برای انجام این روش جوشکاری به محل مخصوص و مواد منفجره نیاز است. در این روش در اثر انفجار مواد منفجره، حرارت ایجاد شده و اتصال برقرار می‌شود. این روش نیاز به ایمنی بالایی دارد و مواد جوشکاری شده با این روش باید مقاومت به ضربه خوبی داشته باشند. روش EXW که معمولاً از راه دور کنترل می‌شود در جوشکاری زیر آب هم کاربرد دارد و می‌توان مواد غیر هم جنس را با آن جوش داد.

۱۱ - فرآیند جوشکاری لیزر یا LBW

اصطلاح لیزر به نور متمرکز گفته می‌شود که در یک محفظه الکترونی که کاتد آن‌ها به وسیله الکتروسیته گرم شده است، بوجود می‌آید. جوشکاری لیزر مانند جوشکاری با سوزنی است که تا درجه حرارت نور سفید گرم شده است. در این روش ذوب فلز پایه به وسیله متمرکز شدن یک شعاع نوری تحریک و تقویت شده در روی یک نقطه تقریباً به قطر یک موی سر انجام می‌شود. با جوشکاری لیزر می‌توان فلزات غیر هم جنس و فلزاتی مانند مس، نیکل، آلومینیوم، فولاد زنگ نزن و ... را جوش داد. علت توانایی جوشکاری این فلزات توسط لیزر تمرکز حرارت در نقطه جوش و انتقال کمتر حرارت جوش به نقاط دیگر قطعه می‌باشد.

۱۲ - فرآیند جوشکاری پرتو الکترونی یا EBW

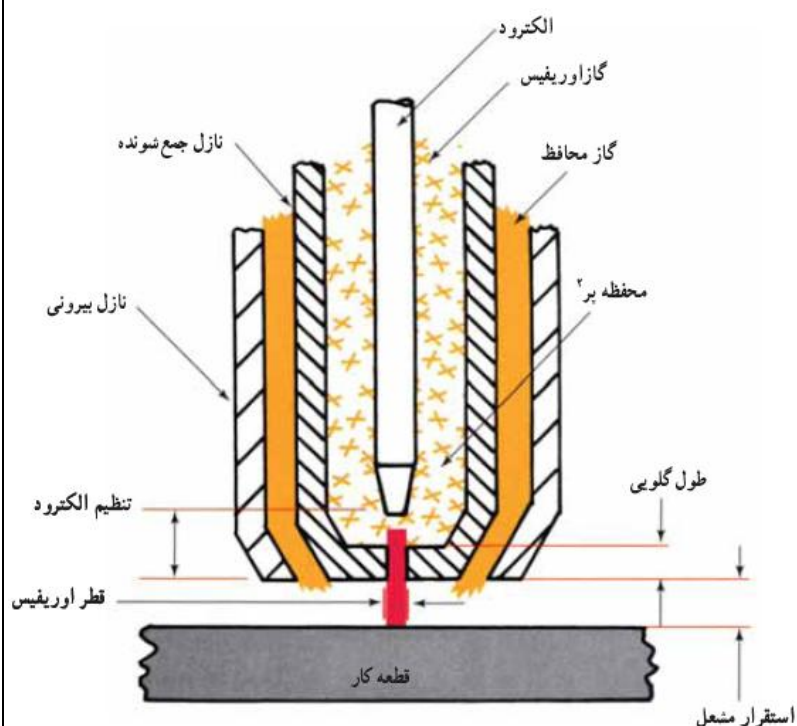
در این روش که از دسته روشهای جوشکاری ذوبی است از اشعه یا پرتو الکترونی جهت ذوب و اتصال دو قطعه استفاده می‌شود. به شکلی که الکترون‌ها از یک رشته تنگستنی که تا ۲۰۰۰ درجه سانتی گراد گرم شده و انرژی بالایی دارند منتشر می‌شوند و با برخورد به محل اتصال حرارت لازم جهت ذوب را فراهم می‌سازد. جوشکاری پرتو الکترونی دارای عمق نفوذ بسیار بالا بوده و منطقه ذوب شده در آن بسیار باریک است اما در مقابل روش گرانی بوده و نیاز به تجهیزات فراوانی دارد چرا که باید در خلا انجام شود. در پایان قابل ذکر است که تمام قطعات را نمی‌توان با

جوشکاری قوس الکتریکی با الکتروود دستی

آن جوش داد چرا که برخی از مواد پرتو را بر می گردانند و لذا برای کاربران آن خطر آفرین است ، اما فلزاتی مثل تنگستن ، مولیبدن ، کلومبیوم و زیرکونیوم را می توان با این روش جوش داد.

۱۳ - روش جوشکاری پلازما یا PAW

اصطلاح پلازما به گاز یونیزه اطلاق می شود که آنرا حالت چهارم ماده در نظر می گیرند. به عبارتی پلازما گازی

برش یک مشعل جوشکاری پلازما

است که از ذرات خنثی ، یونها و الکترونها آزاد تشکیل شده است. در جوشکاری قوس الکتریکی در محل قوس ، فرآیندی شبیه تولید پلازما رخ می دهد. در جوشکاری پلازما گاز از یک هادی یا یک ژینگلور به سمت قطعه کار هدایت شده و در اثر حرارت ناشی از جریان الکتریکی به پلازما تبدیل می شود. این پلازما دمای لازم برای جوشکاری را تأمین می کند. در واقع روش PAW شباهت زیادی به روش TIG دارد با این تفاوت که در روش PAW قوس ستونی بوده و حرارت آن متمرکزتر است لذا نفوذ جوش بیشتر خواهد بود.